

Република Србија
ТУЖИЛАШТВО ЗА РАТНЕ
ЗЛОЧИНЕ
КТРЗ бр.1/10
26.04.2010. године
Београд
МП/МС

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
-Одељење за ратне злочине-

БЕОГРАД

На основу чл. 46. ст. 2. тач. 3., чл. 265. ст. 1. и чл. 266. Законика о кривичном поступку, а у вези са одредбама из чл.3. и 4. ст.1. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

АА, званог....., од оца и мајке, рођене, ЈМБГ, рођен, држављанин Републике Србије,

Ш Т О Ј Е:

За време оружаног сукоба на територији Босне и Херцеговине, бивше Републике СФРЈ, који се водио између наоружаних формација на страни Српског, Муслиманског и Хрватског народа у периоду од почетка 1992. до 1995. године, као припадник јединице „Пиварског“ која је била у саставу Територијалне одбране Зворника и српске стране у сукобу, кршећи правила међународног права из IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године - ратификоване Одлуком Народне Скупштине ФНРЈ („Службени лист“ бр. 24/50) и правила из Допунског Протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба (Протокол II), учинио и то:

1. Злочини у Дому културе у Челопеку

У периоду од око 05.06. до, око половине јуна 1992. године, заједно са сада правоснажно осуђенима: ББ, званим и ВВ, званим, обојица из, такође припадницима јединице „Пиварског“, са правоснажно осуђеним ГГ, званим

..... из и сада покојним ДД, званим из, као припадницима јединице „Жуте осе“, као и са још неколико непознатих лица, а све јединице и НН лица су у саставу Територијалне одбране Зворника, кршећи правила из чл. 3. ст. 1. тач. 1. под а) и ц) IV Женевске конвенције и правила из чл. 4. ст. 2. тач. а) и е) Протокола II, тиме што је неовлашћено, дању и ноћу у различитим групама и у више наврата улазио у Дом културе у Чelopeку, у коме су боравила 162 цивилна лица Муслиманске националности из места Дивич, која су била узета за таоце и незаконито затворена а међу којима је било више очева и синова, браће и других ближних сродника, где је, саглашавајући се са предузетим радњама других, физички и психички мучио затворене цивиле одводио их из Дома без икаквог објашњења, те тако код свих цивила стварао озбиљан и прекомеран страх за свој и живот блиских сродника заједно затворених, затим убијао, телесно повређивао и нарочито деградирајућим и понижавајућим поступцима нечовечно поступао и злостављао заточене цивиле наносећи им велике патње, па је тако:

а) током 10./11.06.1992. године, дан уочи Бајрама, у Дом ушао заједно са сада пок. ДД и још неколико других неидентификованих припадника Територијалне одбране Зворника, где је **окривљени АА** или пак сада пок. ДД, наредио да на бину Дома изађу очеви и синови, да свуку одећу са себе, те да врше орални секс међу собом са мењањем улога у овом чину, што су ови морали и чинити а остали оштећени гледати, па су тако на бину изведени оштећени АБ и његов син АВ, АГ и његов син или синовац АД и још неколико неидентификованих очева и синова, те тако нарочито деградирајућим и понижавајућим поступцима нечовечно поступали и вређали људско достојанство, да би потом наставили са чињењем и других незаконитих радњи и то:

- сада пок. ДД, пуцањем из малокалибарске пушке лишио живота АЂ, АЕ и АЖ и на крају АЗ ставио цев пушке у уста и подизањем уста цеви принудио АЗ да се прогне на прсте, па када је на питање упућено АЗ оцу, оштећеном АИ, да ли му је то једини син, добио потврдан одговор, одговорио му да ни њега више нема и пуцањем у уста АЗ лишио живота, а за то време, **окривљени АА**, ножем, порезивањем по врату, лишио живота АЈ мерејући му што је ожењен српкињом, а потом ножем на исти начин лишио живота АК, АЛ и АБ, да би заједно са сада пок. ДД лишио живота и АД, тако што су га више пута убадали ножевима у тело,

- истом приликом је **окривљени АА** оштећеном заштићеном сведоку „АГ“ (предмет тога суда К.В.бр.) више пута забадао врх ножа у бутине наносећи му тако већи број телесних повреда,

- да би на крају ових догађања, **окривљени АА** и сада пок. ДД, издали наређење оштећенима у Дому, да се Дом очисти од крви а лешеве изнесу и утоваре на камион, што су оштећени морали учинити а лешеве изнели оштећени: АЉ, АМ, АН, АЊ и АО, којима су наредили да иду са камионом и истоваре лешеве а потом их нису вратили у Дом, а сви оштећени су после завршетка рата ексхумирани и идентификовани у масовној секундарној гробници на Црном врху, на који начин су физички и психички злостављали оштећене затворене цивиле;

б) неутврђеног дана а након 10./11.06.1992.године, у Дом културе је поново ушао **окривљени АА**, али сада заједно са осуђенима ББ, ВВ и ГГ (предмет тога суда К.В.бр.), где су том приликом оштећенима наредили да се построје у две врсте и да се међусобно туку шамарима, што су ови морали и чинити, а за које време су се они

смејали, „навијали“ и захтевали да туча буде жешћа, те тиме нечовечно поступали и физички и психички злостављали све оштећене затворене цивиле;

в) дана 13.06.1992.године, **окривљени АА** је ушао у Дом културе поново са сада пок. ДД и са још неколико непознатих припадника Територијалне одбране, којом приликом је **окривљени** ножем одсекао пенис оштећеном АП и ухо оштећеном АС, а потом им наердио да одсечене делове тела поједу, што су ови морали и учинити, те тиме тако тешко телесно повредио наведене оштећене, а све друге затворене цивиле у Дому психички мучио, јер су исти то морали посматрати.

2. Злочин на пољопривредном добру „Економија“

У периоду између од око 05. па до 12.05.1992. године, када су у просторији за смештај и клање стоке на пољопривредном добру „Економија“ у Зворнику, била затворена цивилна лица Муслиманске националности међу којима су били и оштећени: заштићени сведок „АЋ“, заштићени сведок „АУ“, заштићени сведок „АФ“, заштићени сведок „АХ“, заштићени сведок „АЦ“, оштећени заштићени сведок „АЧ“ (у предмету тога суда К.В.бр.), АЦ, АШ, БА, БВ, БГ, БД, БЂ, БЕ, звани, БЖ, БЗ, **окривљени АА** заједно са правоснажно осуђеним ББ и ВВ, те оптуженим ЂЂ (предмет тога суда К.В.бр.), сви као припадници јединице „Пиварског“ у саставу Територијалне одбране Зворника, кршећи правила из чл. 3. ст. 1. тач. 1. под а) IV Женевске конвенције и правила из чл. 4. ст. 2. тач. а) Протокола II, дошао на „Економију“, а затим сви заједно ушли у просторије где су били затворени цивили, па, саглашавајући се са предузетим радњама других, разним предметима, као што су палице и слично, тукли већи број оштећених и тиме тако повређивали њихов телесни интегритет.

3. Злочин на „Циглани“

а) У периоду од 12. маја па до око краја јуна 1992. године, када су са пољопривредног добра „Економија“ на место звано „Циглана“ – погон предузећа „Нови извор“ у Зворнику, пребачена на принудни рад око 20 цивилних лица Муслиманске националности, међу којима су били и оштећени: заштићени сведок „АЋ“, заштићени сведок „АУ“, заштићени сведок „АЧ“, заштићени сведок „АХ“, заштићени сведок „АЦ“ (предмет тога суда К.В.бр.), АЦ, АШ, БА, БГ, БД, БЂ, БЖ и БЗ, **окривљени АА** заједно са правоснажно осуђенима ББ и ВВ и оптуженима ЕЕ и ЂЂ, (предмет тога суда К.В.бр.) сви као припадници јединице „Пиварског“ у саставу Територијалне одбране Зворника и у то време ангажовани на дужности стражара – чувара цивила на принудном раду у Циглани, кршећи правила из чл. 3. ст. 1. тач. 1. под ц) IV Женевске конвенције и правила из чл. 4. ст. 1. и 2. тач. е) Протокола II, нечовечно поступали према већем броју ових оштећених цивилних лица међу којима су били и оштећени заштићени сведоци „АЦ“, „АХ“, „АУ“ и „АЋ“, на тај начин што је заједно са осуђенима и оптуженима изводио оштећене и из Циглане у различитим групама и наређивали им да за њих из муслиманских и српских кућа на подручју Зворника, одузимају ствари: ормаре, телевизоре, фрижидере и другу робу, које су потом присвајали, тако што су одузету робу скривали са робом „Циглане“ и делимично их пребацивали у Републику Србију;

б) Дана 26. или 27.06.1992. године, **окривљени АА** ушао у просторију „Циглане“ где су били смештени оштећени цивили муслиманске националности на принудном раду, заједно са оптуженим ЕЕ и ЂЂ, сви припадници јединице „Пиварског“ у саставу Територијалне одбране Зворника и у то време ангажовани на дужности стражара – чувара цивила на принудном раду, па саглашавајући се са предузетим радњама оптужених а кршећи правила из чл. 3. ст. 1. тач. 1. под а) IV Женевске конвенције и правила из чл. 4. ст. 2. тач.а) Протокола II, тешко телесно повредио оштећеног БЈ и убио оштећеног БГ, на тај начин што је после појединачног извођења оштећених у другу просторију **окривљени АА** ножем одсекао кожу са тетоважом на руци оштећеног БЈ, а ножем оштећеног БГ порезао по врату, наневши им тешке телесне повреде, којим повређивањима наоружани присуствују и опт. ЕЕ и ЂЂ, да би потом, уз помоћ оптужених, **окривљени** у гепек свог возила убацио оштећеног БГ и одвезао га из „Циглане“ те га на непознатом месту лишио живота, а потом се вратио у Циглану,

- чиме је учинио кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из чл. 142. ст. 1. КЗ СФРЈ у вези чл. 22. КЗ СФРЈ.

ТУЖИЛАЦ
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Владимир Вукчевић